

I den af energiministeren den 17. dec. 1980 til Folketingets energipolitiske udvalg fremsendte redegørelse for regeringens forhandlinger med D.U.C. om Nordsøolien er problemerne opdelt i følgende tre hovedpunkter: 1) Arealafgivelse, 2) Køberetten til olien og 3) Olierørledningen, hvoraf de to første er så følelseladede, at deres afgørelse kun kan træffes politisk, omend der nok er nogle perspektiver med hensyn til såvel forekomsten af olie som D.U.C.'s forhold, der burde overvejes nøjere, men som hverken er omtalt i redegørelsen eller i bilagene hertil.

Det tredje hovedpunkt, olierørledningen, er imidlertid af rent teknisk karakter, og beslutningen om etableringen skal derfor kunne træffes alene på grundlag af en teknisk-økonomisk vurdering. Spørgsmålet er da, om der såvel for regeringen som for Folketinget foreligger tilstrækkeligt saglige oplysninger til at kunne træffe den fornødne beslutning, og her begynder tvivlen at melde sig, thi hvor der i hvert fald ikke er nogen uenighed mellem regeringen og D.U.C. om, at der skal produceres olie fra Nordsø-felterne, så meldte D.U.C. blankt fra, da energiministeriet den 22. februar 1980 foreslog etableringen af en olierørledning. Det skete i et brev fra A. P. Møller den 17. marts 1980 med følgende ord:

»En sådan olierørledning ses ikke umiddelbart at være en rimelig eller fornuftig investering for det danske samfund i sammenligning med ilandføring som hidtil med tankskibe, som — også med hensyn til forsyningsikkerhed — turde være komparabel.

MORGENPOSTENS KRONIK 15. FEBRUAR 1981

En fejlinvestering

**Landinspektør
L. E. FAUERHOLDT
JENSEN, Odense,**
gennemgår baggrunden for planerne om en rørledning til Nordsøolien og konkluderer, at ledningen vil være en fuldstændig fejlinvestering

Olierørledningsproblemet er økonomisk set det mindst betydende for D.U.C. af de tre førnævnte hovedpunkter, men etableringen af denne olierørledning må have forekommet D.U.C. at være magtpåliggende for energiministeriet, og i et brev den 21. oktober 1980 skriver A. P. Møller til energiministeriet følgende:

»Olierørledning. Regeringen har ønsket, at der anlægges en olierørledning fra det sydvestlige område i Nordøen til Fredericia. Under hensyntagen til dette ønske har bevillingshaverne og deres partnere tilbudt — og dette tilbud gentages herved — at anlægge og bekoste en sådan olierørledning, således at rørledningen efter 20 års brug vederlagsfrit overdrages den danske stat. Anlægsudgiften for en sådan ledning skønnes til omkring kr. 1800 millioner. Dette tilbud har energiministeren afvist.

Vi har endvidere erklæret, at hvis staten ikke vil acceptere dette tilbud, foreslår bevillingshaverne, at olierørledningen anlægges og drives i fæl-

lesskab, således at staten og bevillingshaverne og deres partnere hver ejer halvdelen af olierørledningen, og således at bevillingshaverne og deres partnere har pligt og ret til at lade den producerede olie og kondensatet transportere igennem rørledningen, og at der for transporten aftales en tarif, der giver:

1) Dækning af driftsomkostninger. 2) Dækning for afskrivning over 15 år. 3) Forrentning af den uafskrevne del af investeringen på internationale markedsvilkår. 4) En nettoavance på 8% p. a. af den samlede investering, således at denne procent reguleres forholdsmæssigt, hvis den for bevillingshaverne og deres partnere transporterede mængde overstiger eller er mindre end 3,5 millioner tons p. a.

De nærmere betingelser og vilkår i en sådan transportaftale er fastsatte ved forhandling.

Ved særlig lejlighed har jeg personlig (M. M. Møller) i øvrigt indikeret, at hvis staten insisterer på at være ene-ejer af

rørledningen, kan også dette droftes.

Meningen turde være klar, D.U.C. har hverken haft idé eller ønske om at etablere en olierørledning, men såfremt energiministeriet absolut vil, så kan regeringen selv vælge, om D.U.C. skal anlægge og drive den alene, om staten vil deltage sammen med D.U.C. på 50%/50% basis, eller endelig kan staten også selv anlægge og drive rørledningen, — underforstået —, at så fralægger D.U.C. sig ethvert teknisk og økonomisk medansvar herfor. Det er fuldstændigt indlysende, at dette problem er D.U.C. ganske ligegyldigt, og at man alene har søgt at imødekomme, hvad man har opfattet som en »fiks« idé fra energiministeriets side. Efter at der nu er fremsat et lovforslag om, at staten alene anlægger en olierørledning fra det største af oliefelterne »Gorm« til Fredericia, så er det ikke mere D.U.C., som skal deltage i finansieringen, men det danske samfund, staten, repræsenteret ved regeringen, som skal tilvejebringe en økonomisk forsvaret løsning på dette olietransportproblem, og så vil det være nødvendigt at betragte projektet under en noget anden synsvinkel. Med de rentesatser, som i dag fordrer for lån, er det unægteligt en fordel at være i besiddelse af kapital, det gælder såvel den enkelte som staten, og med de milliardlån i erindring, som staten